

Párválasztás, házasság – Abonyi Sándorné

Ez a téma emberöltők óta mindig izgalmas kérdés volt az emberek életében. Hogyan találok jó feleséget? Hogyan találok olyan férjet, aki mellett boldog lehetek egész életemben? A Bibliában mindig minden kérdésünkre megtaláljuk a választ.

„Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.”
Példabeszédek 3.10.

„Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az Úr jóakarátát.” Péld. 18.22.

„A derék asszony urának koronája, de mint a csontszú, olyan a szégyentelen.”
Példabeszédek 12.4.

Ki az, aki gondoskodhat arról, hogy mindenki megtalálja a maga derék asszonyát, akit szimbolikusan „ékes koronaként” viselhet a fején? Ezt a gondoskodást maga Isten ígérte meg az embereknek a Teremtéskor.

„És fogta az Úristen az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.”
1Móz. 2.15.

„Azután ezt mondta az Úristen: nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.”
1 Móz. 2.18.

Ugyanezt máshol is megerősíti a Biblia:

„A ház és a vagyon apai örökség, de az Úrtól van az okos feleség.”
Példabeszédek 19.14.

Az ígéret mindenkinek szól, hívőnek és nem hívőnek egyaránt. Csak az a kérdés, meghallja-e az egyén, amikor szól hozzá Isten, megmutatva azt, akit neki szánt.

Hogyan találhatunk „hozzánk illő” társat?

Sokszor a párválasztásban már ezen a ponton félrecsúszunk. Miért? Mert nem engedünk teret az Úrnak, hanem a mi elgondolásunkat akarjuk megvalósítani, és e szerint keressük a társunkat. Milyen a mi elgondolásunk? Feltételekhez szabottak és a mi egyéni ízlésünknek megfelelő. Egy példa, mint elvárás egy leendő férj felé:

- legyen 180-186 cm magasságú
- kisportolt testalkatú
- a haja legyen szőke
- a szeme kék színű
- legyen minimum 1 diplomája
- két idegen nyelven beszéljen
- legyen háza, de minimum autója
- jó fizetése legyen

- kedvelje a társaságot, a szórakozást, az utazást, stb.

Ez tehát a mi elképzelésünk egy ideális férjről. Hasonlóan megalkotható egy idea a leendő feleségekről is. Gondolom, aki szeretne megházasodni, mindenkinek van egy képe a leendő párjáról. Érdekes viszont elgondolkozni azon, hogy velünk ellentétben, hogyan gondolja Isten a hozzáillőség kérdését?

Isten a feleséget segítő társként adja a férfinak. Ez nem jelent alacsonyabb rendűséget és nem jelenti azt, hogy a férfi uralkodhat a feleségén. Jó házasság akkor alakulhat ki, ha egy Isten szerinti vezetési rend alakul ki a családban: az asszony feje a férj, a férj feje pedig Krisztus. Amikor Isten hozzánk illő társat keres a sok millió emberből, Ő nem szemrevételezéssel választ, nem a külsőségeket nézi (magasság, haja, szeme színe, testsúlya, vagyona, stb.) Isten a belső tulajdonságokat, az ember jellemét vizsgálja, és a szerint választ.

Mi egy leendő, vagy már házas férjnek a dolga (szerepköre) a családban?

- Ő a „fej” a családban, aki vezet, irányít, döntéseket hoz. Természetesen meghallgatja a felesége tanácsait is, teret ad annak, mérlegelve azt melyik megoldásnak lesz jobb eredménye a jövőt tekintve. A férfi a felelős a meghozott döntésekért.

- A férj feladata a család anyagi szükségleteinek az előteremtése. A feleség, majd a születendő gyermekek eltartása, felnevelése, taníttatása szintén a férj kötelessége. Mindketten kötelesek a gyerekek részére anyagi javakat gyűjteni „szárnyra bocsátásuk” előtt. Természetesen jó dolog, ha a feleség is tud dolgozni, így nem csak a mindennapi szükségek betöltésére lesz elegendő a keresetük, hanem tudnak segíteni másoknak és gondolhatnak autóvásárlásra, - cserére vagy utazásra is.

- A férj feladata a család védelmezése is. A férjnek biztonságérzetet kell nyújtania a feleség, majd a születendő gyermekek számára. Meg kell védenie őket mindenféle külső behatástól, fizikai erőszaktól. Ugyanakkor minden kialakuló családi konfliktust, erőszakot lehetőleg kiteljesedése előtt meg kell akadályozni, vagy ha már kialakult, rendezni. A házasság sohasem lesz konfliktusmentes. Tartóssága attól függ, hogy a nehéz helyzetekben milyen döntések születnek.

- Az apa felelős elsődlegesen a családban kialakult erkölcsért, a családtagok hitre jutásáért és az ahhoz párosuló jó cselekedetek végzéséért. A gyermekek nevelése nem világi szokások, hanem a bibliai igazságok, parancsolatok szellemében kell, hogy történjen. A gyermekeknek a szülő a példakép, ezért példamutatásuk a legjobb nevelő eszköz.

Mi a leendő, vagy már anyaként funkcionáló asszony feladata a házasságban?

- Legyen engedelmes társa a férjének. Tisztelje és szeresse őt, legyen hozzá hűséges és a férj viszont.

- Lássá el a háztartási teendőket: főzés, mosás, takarítás, stb. Természetesen ebben a férj is segíthet, megosztva a munkát napi, heti rendszerességgel.

- Nevelje a gyermekeket a nekik megfelelő módon. Ne kényeztesse el, tanítsa őket engedelmességre, a szülők és emberek szeretetére, tiszteletére.

A gyermeknevelés elveit közösen kell, hogy meghatározzák, és ahhoz következetesen kell tartaniuk magukat. Nem engedhető meg, hogy az egyik szülő mindig enged, a másik pedig mindig fegyelmez.

Isten két ember kapcsolatát házasság formájában áldja meg. Az Ő jelenlétében elmondott fogadalomtételt - miszerint kölcsönösen szeretik egymást, és jóban-rosszban, egészségben, betegségben kitartanak egymás mellett, amíg a halál el nem választja őket - Isten nagyon is komolyan veszi. A házasság egy Isten előtt megkötött szövetség, melyet a tanúk jelenléte és mindnyájuk aláírása hitelesít. Ezen túl parancsba adja, hogy ami Isten előtt megkötött, azt ember szét ne vállassza. Az alábbiakat parancsolja a házasoknak:

„A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el a feleségét.”
1 Kor. 7.10-11.

A választás Isten szerint tehát egyszeri lehetőség, ezért jól meg kell gondolnunk. A házasságnak fontos szerepe van Isten tervében, mert „parancsba adta” az első emberpárnak, hogy szaporodjanak és sokasodjanak, töltsék be az egész Földet. A szaporodás, gyermekek nemzése szexuális kapcsolat révén jön létre, melyet Isten a házasság keretében tervezett el.

„Jó a férfinak asszonyt nem érinteni. A paráznság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje. A férj teljesítse kötelességét a felesége iránt. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje, s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. Ne fosszátok meg egymást magatoktól.....”
1 Kor. 7.1-5.

Tehát a házasság előtti, vagy azon kívüli szexuális élet Isten szemében paráznság, olyan bűn, ami megfoszt az örök élet reménységétől.

„.....akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklük Isten országát.” Galata 5. 10-11.

Mire ajánlatos tehát figyelni a párválasztáskor?

Nem arra, amit előre elképzeltünk, amit a szemünk lát, hanem a másik nem szívéét, jellemét igyekezzünk mielőbb megismerni. Bízunk Istenben, hiszen amikor hozzánk illő társat ígért, azzal már előre kifejezte azt, hogy a társunk magasságban, súlyban, kinézetben stb. is illeni fog hozzánk. Amikor a leendő társ jellemét akarjuk megismerni, akkor a gondolkodás módját, érdeklődési körét, érzés-világát érintő kérdéseket kell megvitatni. Ez sok időt, továbbá nyíltságot, őszinteséget, bizalmat igényel egymástól. Ne mondjanak el egymásnak intim, bizalmas belső dolgokat mindaddig, míg nem derül ki, hogy Isten egymásnak szánta-e őket, vagy nem. Ez ugyanis zavarni fogja későbbi kapcsolatukat, ha nem alakul ki házastársi kapcsolat

közöttük. Mindenki adja a maga természetes formáját, legyen olyan, amilyen valójában. A képmutatás, a megjátszás később visszaüt és sok csalódás, veszekedés forrásává válhat. Amennyiben úgy látják a párjukat keresők, hogy egymáshoz illők, ajánlatos a szülők véleményét is kikérni. Ha nekik nincs békességük, a szülők áldása nélkül nem érdemes „csak azért is” házasodni.

Amikor házasság jön létre, „ketten egy testté lesznek”.

1 Móz. 2.24.

Ezért fontos, hogy a férfi és nő jelleme ne ütközzön, hanem mint két fogaskerék, mely egy szerkezet meghajtását végzi, egymásba simuljon. Ha pl. a lány gyors, temperamentumos, talán kissé elhamarkodott a döntésekben, akkor jó, ha a férj lassúbb, megfontoltabb, előrelátóbb, a döntéseket jól meggondoló típus. Jó, ha mindketten szeretik a zenét, a sportot, a kirándulást, szeretnek dolgozni, szeretik a gyerekeket, stb. Azt, hogy szeretnének-e gyereket (gyerekeket), jó előre tisztázni. Sok fiatal házaspár előbbre veszi az anyagi gyarapodást, a karriert, a nyaralásokat és egyéb élvezeteket, aztán a végére hagyják a gyermekáldást, ami nem mindig sikerül úgy, ahogy előre eltervezték. Miért? Mert a gyermek Isten ajándéka, ez egy mennyből származó jutalom, amit nem szabhatunk meg, mikor akarjuk átvenni. Ha sokáig ellene dolgozunk, mert egy ideig nem akarunk gyereket utána már nem biztos, hogy akkor kapjuk meg, amikor akarjuk, ha egyáltalán megkapjuk. Láthatjuk néhány igéből, hogy a gyermekáldás és annak időzítése Isten akaratában van:

„... az Úr erősen bezárta az Abimélek háza népének méhét, Sáraért az Ábrahám feleségéért.”

1Móz 20:18

„És meglátja az Úr Lea megvetett voltát, és megnyitja annak méhét. Rákhel pedig magtalan volt. Fogad azért Lea az ő méhében és szüle fiat, ...”

1Móz 29:31

A mentalitásunkat illetően nem jó, ha egyikük szeret szórakozni, kirándulni, a másik pedig mindig otthon, vagy a számítógép előtt ülni. A teljesen különböző érdeklődési körökből később konfliktushelyzetek alakulhatnak ki, mely külön utakhoz, külön szórakozásokhoz vezethet, ami elmérgesítheti a házastársi kapcsolatot.

Jó, ha mindketten hívők. Hívő hitetlenhez ne menjen hozzá, mivel teljesen más az erkölcsi mérce, más a gondolkodásmód, más az érdeklődési kör. Ne bízson senki abban, hogy később a párja megtér, és az Úrhoz jön. Ez lehetséges, de ez Istenen múlik, mivel Ő munkálja ki a megtérést.

A házasság egy 24 órás együttlét és egy életre szól. Miről tudom meg, hogy Ő az igazi vagy nem?

Ha Ő az *igazi*, férjnek vagy feleségnek való, akit Isten ad, akkor a szívben kialakul egy nagyfokú békesség és bizonyosság: igen, vele le tudnám élni az egész életemet. Szeretem, szerelmes vagyok belé, és tudom, hogy ő is szeret engem. Ezt kimutatja a kedvességével, figyelmességével, tiszteletével, pontosságával. Ha nincs velem, hiányzik, és a vele töltött idő alatt repülnek az órák, mert jól érzem magam vele. Mindig rá gondolok, és ha vele vagyok, a világ megszűnik körülöttem.

Ha *nem ő az igazi*, kétségesnek tartom, hogy le tudnám-e élni vele az életemet. Nincs belső békességem, néha úgy érzem igen, máskor nem. Vannak, amik nem tetszenek az életében, pl. elég sokat iszik, dohányzik, időnként akaratos, olykor erőszakos, időnként füllent vagy átejt, tiszteletlen, nem kedveskedik semmivel, stb. Van, amikor jól eltelik az együttlét, de olykor 1-2 óra elteltével már szeretnék egyedül maradni. Terhes a társasága.

Hol rontják el a párválasztást legtöbben?

Először is ott, hogy nem a másik megismerésére törekednek, és nem adnak egymásnak erre elegendő időt. Csak őszinte beszélgetés közben lehet megismerni a másikat. A moziban, diszkóban töltött órák erre nem alkalmasak. A séta, kirándulás és hasonló alkalmak viszont igen.

A *másik* rossz döntés az, hogy egymás megismerése helyett a szexre helyeződik a hangsúly. Pedig bízhatnának annyira Istenben, hogy az egymáshoz illőségben ez is benne foglaltatik. Nem kell azt előre „kipróbálni” (nem azzal szokott később probléma lenni). Nem beszélve az ehhez kapcsolódó bújócskáról, hazugságról, büntudatról. Netán a nem kívánatos terhességről, ami sokszor emberek egész életét tönkretetheti.

A *harmadik* rossz döntés az, amikor látják mi az, ami nem felel meg a másikban, mégis összeházasodnak abban bízva, hogy majd az idő folyamán sikerül egymást megváltoztatniuk.

A *negyedik* rossz döntés pedig az, hogy egy élettársi – és nem házassági – kapcsolat mellett döntenek. Ekkor a férfi nem vállalja fel a felelősséget, nem tölti be azokat az elvárásokat, amiket Isten szán a férjnek és feleségnek a házasságban. Nyitva marad a kiskapu, amin bármikor ki lehet sétálni. Amíg nekem jó, addig együtt maradunk, aztán szétmegyünk. Az ilyen körülmények között született gyermekek nem látnak egy Isten szerinti jó házassági mintát maguk előtt. Szemükben a házasság nem egy szükséges, hanem fölösleges dolognak tűnik és így valószínűleg ők sem fognak majd házasodni. Ez nem jó, mert nemcsak Isten akarata a házasság, hanem köztudottan minden polgári társadalom alapja. Bebizonyított tény, hogy csak azok a társadalmak és kultúrák állták ki mindig az idő próbáját, amelyek a házasságra és az erős családokra építettek.

Isten vágya az, hogy mi bölcsek legyünk és vállaljuk a házassággal járó felelősséget, hogy tudjuk megtapasztalni a gyerekáldás sok örömét, sőt tudjunk felhőtlenül örülni az unokáknak is, ha eljön majd annak is az ideje.

-§-

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és honlap címének megadásával: <http://keskenyut.wordpress.com>